

Κωστής Παλαμάς

ΘΕΛΩ ΝΑ ΧΤΙΣΩ ΕΝΑ ΣΠΙΤΑΚΙ

Θέλω να χτίσω ένα σπιτάκι
στη μοναξιά και στη σιωπή.
Ξέρω μια πράσινη ραχούλα...
Δε θα το χτίσω εκεί.

Ξέρω στη χώρα τη μεγάλη
τον πλούσιο δρόμο τον πλατύ,
με τα παλάτια και τους κήπους...
Δε θα το χτίσω εκεί.

Ξέρω το πρόσχαρο ακρογιάλι,
όλο το κύμα το φιλεί,
κρινόσπαρτη είναι η αμμουδιά του...
Δε θα το χτίσω εκεί.

Ατέλειωτη τραβάει μια στράτα,
σκίζει μια χέρσα απλοχωριά,
σκληρά τη δέρνει το αγριοκαίρι
κι ο λίβας τη χτυπά.

Μια στράτα χλιοπατημένη,
τον καβαλλάρη νηστικό,
τον πεζοδρόμο διψασμένο
θάφτει στον κουρνιαχτό.

Εκεί το σπίτι μου θα χτίσω
με μια βρυσούλα στην αυλή,
πάντα η γωνιά του θα καπνίζει
κι η θύρα του θα' ναι ανοιχτή.